

Vánoční

Helena Vondráčková

Advent zapřáh koně do saní,
rybník zasklil v noci mráz.
Prochladlí,
v šálech zachumlaní,
však předzvěst Vánoc hřeje nás.

Zas je tu ten čas,
zas hodující zasednou,
v nouzi soused vyjde vstříc.
Zvláštní čas,
kdy se zdá najednou,
že těch, z nimž blízko máš,
je víc.

Jsme dětmi dál i po rocích,
zas je tu s námi sen
o bílých vánocích
i v našich koledách
zní, jak se zdá,
ten věčný návrat k jesličkám,
ke hvězdám.

Co přát mám prvňáčkům
dnes dospělým,
snad kéž jen sníh by napadal,
ať vánoce tvé s lametou, se jmelím
stejně bílé jsou dál.

Co přát mám prvňáčkům
dnes dospělým,
snad kéž jen sníh by napadal,
ať Vánoce tvé s lametou, se jmelím
stejně bílé,
stále stejně bílé,
stejně bílé,
jsou dál.